

ARBEIDSRECHTBANK TE BRUGGE VAN 10 DECEMBER 2013

1. CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, openbare instelling onafhankelijk in de uitoefening van zijn opdrachten overeenkomstig de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138, met als ondernemingsnummer (...);

- EISENDE PARTIJ in de zaak A.R. 12/2552/A -: met als raadsman mr. Véronique P., advocaat te Brussel;

2. B. D., wonende te 8460 OUDENBURG, (...)

- EISENDE PARTIJ in de zaak A.R. 12/2596/A -: verschijnend in persoon, met als raadsman mr. Geert L., advocaat te Oostende;

tegen:

1. V. H. K., wonende te 8000 BRUGGE, (...)

- EERSTE VERWERENDE PARTIJ -: met als raadsman mr. Mario R., advocaat te Brugge;

2. L. bvba, met maatschappelijke zetel gevestigd te 8500 KORTRIJK, (...), met als ondernemingsnummer (...)

- TWEEDE VERWERENDE PARTIJ, TEVENS EISENDE PARTIJ IN GEDWONGEN TUSSENKOMST EN VRIJWARING -: met als raadsman mr. Toon V. advocaat te Kortemark;

3. S. H., met maatschappelijke zetel gevestigd te 8000 BRUGGE, (...), met als ondernemingsnummer (...);

- DERDE VERWERENDE PARTIJ-: met als raadsman mr. Mario R., advocaat te Brugge;

en nog in zake:

D. G., wonende te 8000 BRUGGE, (...)

- VERWERENDE PARTIJ IN GEDWONGEN TUSSENKOMST EN VRIJWARING -: met als raadsman mr. Mario R., advocaat te Brugge;

1. PROCEDURE:

De zaak, gekend onder A.R. nr. 12/2552/A, werd door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding ingeleid d.m.v. een verzoekschrift tot instelling van een stakingsvordering, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 19 oktober 2012.

De heer D. B. leidde de zaak, gekend onder A.R. nr. 12/2596/A, in door middel van een verzoekschrift tot instelling van een stakingsvordering, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 25 oktober 2012.

Bij beschikking van de voorzitter van de rechtbank d.d. 2 november 2012 werden in beide zaken ex artikel 747, §1 Ger. W. conclusietermijnen, evenals een rechtsdag bepaald.

Bij exploit van dagvaarding, betekend op 15 maart 2013 door gerechtsdeurwaarder Jan D., met standplaats te 8200 Brugge, (...), werd door de bvba L. een vordering tot gedwongen tussenkomst en vrijwaring ingesteld tegen de heer G. D.

Alle partijen zijn verschenen op de openbare terechtzitting, zoals in kortgeding, van 22 oktober 2013.

Een verzoening bleek niet mogelijk.

De voorzitter van de rechtbank hoorde de partijen in hun middelen en conclusies, en nam dienvolgens, na sluiting der debatten, de zaak in beraad.

De stukken van het geding, o.m. die gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, werden ingezien.

De rechtspleging gebeurde overeenkomstig de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands.

2. VOORWERP VAN DE VORDERING:

2.1

In de zaak gekend onder A.R. nr. 12/2552/A strekt de stakingsvordering van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding ertoe :

- Met toepassing van artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet het bestaan vast te stellen van een directe discriminatie uitgaande van mevrouw K. V. H. de bvba L. (subsidiar : de comm. v. S. H.) tegen de heer D. B., doordat zij hebben geweigerd om hem nog als uitzendkracht toe te laten en/of hem aan te werven als verkoper omwille van een fysieke en/of genetische eigenschap en/of (vermeende) handicap;
- Voor recht te zeggen dat mevrouw K. V. H. en de bvba L. (subsidiar : de comm. v. S. H.) artikel 14 van de antidiscriminatiewet hebben geschonden;
- Met toepassing van artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet, de staking van de discriminatie te bevelen bij de toegang tot arbeid, minstens bij de selectie en werving voor "verkoopsfuncties", en bijgevolg aan mevrouw K. V. H. en de bvba L. (subsidiar : de comm. v. S. H.) te verbieden de toegang tot arbeid te ontzeggen aan de heer D. B. en aan elke andere persoon (uitzendkracht en/of sollicitant), omwille van een fysieke en/of genetische eigenschap en/of een (vermeende) handicap, zonder dat hiervoor een rechtvaardiging overeenkomstig de wet bestaat en zonder dat wordt onderzocht of aanpassingen nodig zijn, of die redelijk zijn;
- Met toepassing van artikel 19 van de antidiscriminatiewet mevrouw K. V. H. en de bvba L. (subsidiar : de comm. v. S. H.) hoofdelijk en/of in solidum en/of de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen om bij niet-naleving van het stakingsbevel per nieuw vastgestelde overtreding en dit per dag dat de overtreding voortduurt, een dwangsom te betalen ten bedrage van 1.000 euro en dit vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis;
- Met toepassing van artikel 20, §3 van de antidiscriminatiewet op kosten van mevrouw K. V. H. en de bvba L. (subsidiar : de comm. v. S. H.), hoofdelijk, in solidum of de ene bij gebreke aan de andere, te bevelen, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging :
  - dat het tussen te komen vonnis of het beschikkend gedeelte ervan gedurende één dag wordt gepubliceerd in drie Nederlandstalige kranten met een landelijk bereik, m.n. De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws, en in een streekkrant (omgeving Brugge);
  - dat het tussen te komen vonnis of het beschikkend gedeelte ervan binnen de maand na de betekening ervan voor een periode van zes maanden zou worden aangeplakt in de lokalen van elk van de voormalige G.- winkels (nu onder L.);
- Het Centrum toe te laten om door alle middelen van recht, getuigen inbegrepen, het bewijs te leveren van het bestaan, de inhoud en de

omstandigheden van het gesprek dat op 6 september 2010 plaatsvond tussen de ouders van de heer B. en mevrouw K. V. H. in de lokalen van G., alsook van elk ander aanvullend feit dat verder leidt tot een vermoeden van discriminatie door mevrouw K. V. H. en de bvba L. (subsidiar : de comm. v. S. H.);

- In ondergeschikte orde, voornoemd verzoek tot veroordeling, in al haar onderdelen, uit te spreken ten laste van mevrouw K. V. H. en de comm. v. S. H.;
- Het tussen te komen vonnis, overeenkomstig artikel 20, §4, laatste lid, van de antidiscriminatiewet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht;
- Mevrouw K. V. H., de bvba L. en de comm. v. S.H. hoofdelijk, in solidum of de ene bij gebreke aan de andere, te horen veroordelen tot de kosten van het geding, m.i.v. de rechtsplegingsvergoeding.

2.2

In de zaak, gekend onder AR. nr. 12/2596/A, strekt de stakingsvordering van de heer D. B. ertoe :

- Met toepassing van artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet het bestaan vast te stellen van een directe discriminatie uitgaande van mevrouw K. V. H. en de bvba L. tegen de heer D. B., doordat zij hebben geweigerd om hem nog als uitzendkracht toe te laten en/of hem aan te werven als verkoper omwille van een fysieke en/of genetische eigenschap en/of (vermeende) handicap;
- Voor recht te zeggen dat mevrouw K. V. H. en de bvba L. artikel 14 van de antidiscriminatiewet hebben geschonden;
- Overeenkomstig artikel 18, §2, 2° van de antidiscriminatiewet mevrouw V. H. K. en de bvba L. solidair in solidum, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot het betalen aan de heer D. B. van een forfaitaire schadevergoeding, begroot op 6 maanden bruto verloning van de tewerkstelling waarvoor hij werd aangezocht;
- Mevrouw V. H. K. en de bvba L. solidair in solidum, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot het betalen aan de heer D. B. van een schadevergoeding provisioneel begroot op 1,00 euro omwille van de verbreking van de contractbelofte;
- Met toepassing van artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet, de staking van de discriminatie te bevelen en bijgevolg aan mevrouw K. V. H. en de bvba L. te verbieden de toegang tot arbeid te ontzeggen aan de heer D. B. omwille van een fysieke en/of genetische eigenschap en/of een (vermeende) handicap, zonder dat hiervoor een rechtvaardiging overeenkomstig de wet bestaat en zonder dat wordt onderzocht of aanpassingen nodig zijn, of die redelijk zijn;

- Met toepassing van artikel 19 van de antidiscriminatiewet mevrouw K. V. H. en de bvba L. hoofdelijk en/of in solidum en/of de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen om bij niet-naleving van het stakingsbevel per nieuw vastgestelde overtreding en per dag dat de overtreding voortduurt een dwangsom aan conculant te betalen ten bedrage van 1.000 euro en dit vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis;
- Met toepassing van -artikel 20, §3 van de antidiscriminatiewet op kosten van mevrouw K. V. H. en de bvba L., hoofdelijk, in solidum of de ene bij gebreke aan de andere, te bevelen, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag vertraging :
  - dat het tussen te komen vonnis of het beschikkend gedeelte ervan gedurende één dag wordt gepubliceerd in drie Nederlandstalige kranten met een landelijk bereik, m.n. De Standaard, De Morgen en Het Laatste Nieuws, en in een streekkrant (omgeving Brugge);
  - dat het tussen te komen vonnis of het beschikkend gedeelte ervan binnen de maand na de betekening ervan voor een periode van zes maanden zou worden aangeplakt in de lokalen van elk van de voormalige G.- winkels (nu onder L.);
- De heer D. B. toe te laten om door alle middelen van recht, getuigen inbegrepen, het bewijs te leveren van het bestaan, de inhoud en de omstandigheden van het gesprek dat op 6 september 2010 plaatsvond tussen zijn ouders en mevrouw K. V. H. in de lokalen van G., alsook van elk ander aanvullend feit dat verder leidt tot een vermoeden van discriminatie door mevrouw K. V. H. en de bvba L. (subsidiair : de comm. v. S. H.);
- In ondergeschikte orde, voornoemd verzoek tot veroordeling, in al haar onderdelen, uit te spreken ten laste van mevrouw K. V. H. en de comm. v. S. H.;
- Het tussen te komen vonnis, overeenkomstig artikel 20, §4, laatste lid, van de antidiscriminatiewet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht;
- Mevrouw K. V. H., de bvba L. en de comm. v. S. H. hoofdelijk, in solidum of de ene bij gebreke aan de andere, te horen veroordelen tot de kosten van het geding, m.i.v. de rechtsplegingsvergoeding.

2.3

De vordering van de bvba L. in (gedwongen tussenkomst en) vrijwaring strekt ertoe :

- Mevrouw K. V. H. en de heer G. D. te veroordelen tot :
  - vrijwaring voor iedere veroordeling die de bvba L. zou oplopen in hoofdsom, interesten, dwangsommen en gerechtskosten;

- tot betaling op rechtstreekse eis van een schadevergoeding t.b.v. 1 euro provisioneel;
- o de kosten van het geding.

2.4

Bij besluiten van 21 maart 2013 stelde mevrouw K. V. H. en de comm. v. S. H. een vordering in vrijwaring in tegen de bvba L..

3. FEITEN :

De heer D. B. (...) lijdt sinds zijn geboorte aan congenitale syndactylie.

Op 30 en 31 augustus 2010 leverde hij, als uitzendkracht, arbeidsprestaties (als verkoper) voor de bvba G., met zetel te 8000 Brugge, (...) (zaakvoerder : de heer G. D.), op grond van een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid.

Op 1 september 2010 presteerde de heer D. B., als uitzendkracht, arbeid (als verkoper) voor de bvba N. met zetel te 8000 Brugge, (...) (zaakvoerder : mevrouw K. V. H.), op grond van een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid.

Op 2 september 2010 tenslotte werkte hij, op grond van een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid, voor de bvba L. T. met zetel te 8000 Brugge; (...) (zaakvoerders : de heer G. D. en mevrouw K. V. H.).

De beëindiging van de arbeidsrelatie op 2 september 2010 was conflictueus. Een minnelijke regeling bleek niet mogelijk.

Bij overeenkomst van 2 maart 2012 verkochten de heer G. D. en mevrouw K. V. H. al hun aandelen van voornoemde vennootschappen (bvba G., bvba N. en bvba L. T.) aan de bvba O. S., sinds 31 juli 2012 handel drijvende onder de benaming "L.", met maatschappelijke zetel te 8500 Kortrijk, (...).

Na een fusie met de bvba O. S., werden de bvba G., de bvba N. en de bvba L. T. op 31 juli 2012 ontbonden, waarna ze uit het handelsverkeer verdwenen.

Op 19 oktober 2012 maakte het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding de zaak, met A.R. nr. 12/2552/A, bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank aanhangig door middel van een stakingsvordering.

De heer D. B. stelde een stakingsvordering in (zaak A.R. 12/2596/A) bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 25 oktober 2012.

4. BEOORDELING :

4.1 Wat de vraag tot samenvoeging betreft

Alle partijen vragen de samenvoeging van beide zaken ex artikel 30 Ger. W..

Beide zaken zijn inderdaad onderling dermate nauw verbonden dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, teneinde op deze wijze oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden behandeld.

Beide zaken, gekend onder respectievelijk A.R. nr. 12/2552/A en A.R. nr. 12/2596/A worden samengevoegd.

4.2 Wat de stakingsvordering betreft

4.2.1 Wat de toelaatbaarheid van de vordering betreft

4.2.1.1

De wet ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie van 10 mei 2007 (anti-discriminatiewet) voorziet bij artikel 20, §1 in een stakingsvordering. Het slachtoffer van een discriminatie, alsook het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding worden hierdoor in de mogelijkheid gesteld zich tot de voorzitter van de arbeidsrechtbank te wenden met het verzoek de staking van een discriminatoire praktijk (in de arbeidsbetrekkingen) te bevelen.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank is bevoegd ex artikel 587bis, 2° Ger.W..

Op 19 oktober 2012 stelde het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding een stakingsvordering in tegen mevrouw K. V. H. en de bvba L., alsook, in subsidiaire orde, tegen de comm. v. S. H..

De heer D. B. stelde zijn stakingsvordering in tegen dezelfde partijen op 25 oktober 2012.

4.2.1.2

Hoewel elkeen vrije toegang heeft tot de rechtbank, kan niet om het even wie tegen om het even wie in rechte optreden. Slechts wie de vereiste hoedanigheid heeft, kan een vordering instellen, maar hij kan dit slechts doen tegen degene die de hoedanigheid heeft om zich ertegen te verweren. De vordering moet m.a.w. ingeleid worden tegen de- gene die de vereiste hoedanigheid heeft om als verweerder op te treden. Het beginsel dat de eiser de nodige hoedanigheid moet hebben, heeft als logisch gevolg dat de ge- daagde de nodige hoedanigheid moet bezitten om als tegenpartij op te treden (J. Petit, Sociaal Procesrecht, ICA, Brugge, Die Keure, 2007, 82-86; M. Castermans, Gerechtelijk privaatrecht : algemene beginselen, bevoegdheid en burgerlijke rechtspleging, Gent, Academia Press, 2004, 27-30).

De stakingsvordering kan slechts toelaatbaar worden ingesteld tegen degene die de antidiscriminatiewet heeft overtreden, d.w.z. "de persoon die het discriminatieverbod heeft geschonden" (cfr. artikel 18, §1 antidiscriminatiewet). Het feit dat de overtreder van de antidiscriminatiewet handelt in uitvoering van een vennootschapsmandaat, een lastgeving of een arbeidsovereenkomst ontslaat hem niet van verantwoordelijkheid.

De stakingsvordering kan ook worden ingesteld tegen de opdrachtgever (art. 4, 13° en art. 14 antidiscriminatiewet; S. D., De stakingsvordering op grond van de antidiscriminatiewet in de praktijk — Een voorlopige balans, Or. 2007/6, 134-135).

Mevrouw K. V. H. handelde op datum van de (vermeende) discriminatie als (feitelijk) zaakvoerder van de bvba G., bvba N. en bvba L.T.. De (vermeende) discriminatie kan haar in die zin worden toegerekend (S. D. Op. cit., Or. 2007/6, 134 —135).

Bij overeenkomst van aandelenoverdracht van 2 maart 2012 werden alle aandelen van de bvba G., de bvba N. en de bvba L. T. overgedragen aan de bvba O. S., met zaakvoerders Stefaan S. en Geert C. (stuk 1, bundel bvba L.). Voornoemde vennootschappen fuseerden op 31 juli 2012 met de bvba O. S., waarna ze werden ontbonden (zonder vereffening) en uit het rechtsverkeer verdwenen (stuk 2, bundel bvba L.).¹

Noch de bvba O. S., sinds 31 juli 2012 handelend onder de benaming L.', noch haar zaakvoerders Stefaan S. en Geert C. hebben enig uitstaans met de (vermeende) daad van discriminatie van 2 september 2010. Ze hebben noch de (vermeende) discriminatie gepleegd (in uitvoering van een vennootschapsmandaat), noch waren ze opdrachtgevers. De stakingsvordering kan bijgevolg niet toelaatbaar tegen hen worden ingesteld.

Hetzelfde geldt t.a.v. de comm. v. S. H.. Deze vennootschap is nooit werkgever geweest van de heer D. B. en uit niets blijkt daartoe ooit enige intentie te hebben bestaan. In die zin handelde mevrouw K. V. H. (op 2 september 2010) niet als vertegenwoordiger van de comm. v. S. H.. Elk bewijs terzake ontbreekt. De vennootschap S. H. heeft noch de (vermeende) discriminatie gepleegd, noch was zij opdrachtgever. De stakingsvordering kan evenmin toelaatbaar tegen haar worden ingesteld.

De (stakings)vorderingen ex artikel 20, §1 antidiscriminatiewet tegen de bvba L. en de comm. v. S. H. zijn ontoelaatbaar (onontvankelijk),

4.2.1.3

Artikel 17 Ger. W. vereist dat de partij die een stakingsvordering instelt, doet blijken van een (hoedanigheid en) belang om in rechte op te treden.

De toelatingsvereiste 'belang' moet ruim worden geïnterpreteerd in het kader van de stakingsvordering ex artikel 20, §1 antidiscriminatiewet.

Wanneer een daad, die een inbreuk vormt op de bepalingen van de antidiscriminatiewet, volledig voltrokken is, behoudt de vordering tot staken haar belang, zolang het niet uitgesloten is dat het discriminerend gedrag in de toekomst herhaald wordt. Het is dus ook de kans op herhaling die onderzocht moet worden. Wanneer herhaling van het verweten discriminerend gedrag realistisch gezien uitgesloten is, is de stakingsvordering onontvankelijk wegens een gebrek aan belang

---

¹ Het overleggen, tegen de geheimhoudingsplicht in, van de overeenkomst van aandelenoverdracht van 2 maart 2013 heeft niet de werping van het stuk uit de debatten tot gevolg.

(Arbh. Antwerpen, 18 januari 2008, Soc. Kron., 93; I. V., S. R. Discriminatie op de arbeidsplaats : gewikt en gewogen, Or., 2011/4, 101; S. D., De stakingsvordering op grond van de antidiscriminatiewet in de praktijk — Een voorlopige balans, Or. 2007/6, 130).

Het bestaan van de toelaatbaarheidvereiste belang moet worden beoordeeld op het ogenblik van het instellen van de vordering (Cass., 4 december 1989, Arr. Cass., 1989- 90, 467),

4.2.1.4

De voorzitter van de rechtbank stelt vast dat de (vermeende) daad van discriminatie dateert van 2 september 2010. Op die dag zou de heer D. B. van mevrouw K. V. H. — handelend als (feitelijk) zaakvoerder van de bvba G., de bvba N. en de bvba L. T. — vernomen hebben niet meer te moeten komen werken (volgens eisende partijen om reden "dat zijn handen niet presentabel waren"). Het betreft hier een volledig voltrokken daad, die definitief beëindigd is (de voorzitter van de rechtbank kan immers geen verplichting tot aanwerving opleggen). De heer D. B. heeft naderhand niet meer gesolliciteerd.

Er is evenmin gevaar voor herhaling ! Mevrouw K. V. H. verkocht, bij overeenkomst van aandelenoverdracht van 2 maart 2012, al haar aandelen van voornoemde vennootschappen, die op 31 juli 2012 ontbonden werden (zonder vereffening) en definitief uit het rechtsverkeer verdwenen (stuk 2, bundel bvba L.). Mevrouw K. V. H. heeft geen uitstaans met de bvba L.. Uit niets blijkt dat zij er op datum van het instellen van de (eerste) stakingsvordering d.d. 19 oktober 2012 (nog) werkte (of een mandaat uitoefende). De overeenkomst van aandelenoverdracht van 2 maart 2012 voorzag bovendien in een "niet-concurrentiebeding", waarbij mevrouw K. V. H. zich ertoe verbond gedurende een periode van twee jaar geen activiteiten uit te oefenen m.b.t. de verkoop van computermateriaal en accessoires en dienstverlening (stuk 1, bundel L.). De voorzitter van de rechtbank is in het ongewisse omtrent de huidige activiteiten van mevrouw K. V. H., maar uit niets blijkt dat zij haar verbintenis tot op heden niet is nagekomen. De vrees dat de (vermeende) onwettige praktijk, op datum van het instellen van de (eerste) stakingsvordering d.d. 19 oktober 2012, nog steeds tot de mogelijkheden behoort (t.a.v. de verwerende partijen), is (objectief gezien) uitgesloten, minstens bestaat daartoe geen redelijke grond.

Uit al het voorgaande volgt dat de vrees voor herhaling van het (vermeend) discriminerend gedrag uitgesloten is, zodat de stakingsvordering, zowel uitgaande van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, als uitgaande van de heer D. B., ontoelaatbaar voorkomt wegens gebrek aan (actueel) belang.

De (stakings)vordering ex artikel 20, §1 antidiscriminatiewet tegen mevrouw K. V. H. is ontoelaatbaar (onontvankelijk).

4.3 Wat de vordering tot forfaitaire schadevergoeding betreft

4.3.1 Wat de toelaatbaarheid van de vordering tot schadevergoeding betreft

4.3.1.1

Conform artikel 20, §2 van de antidiscriminatiewet kan de voorzitter van de arbeidsrechtbank, op vraag van het slachtoffer, de in artikel 18, §2 bedoelde forfaitaire schadevergoeding aan het slachtoffer toekennen.

In het kader van zijn stakingsvordering, ingeleid bij verzoekschrift op 25 oktober 2012, vordert de heer D. B. een forfaitaire schadevergoeding, begroot op 6 maanden bruto loon. Tevens vordert hij een schadevergoeding t.w.v. 1 euro provisioneel wegens verbreking van een contractbelofte.

4.3.1.2

Uit niets blijkt dat de stakingsrechter, in geval de stakingsvordering ex artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet ontoelaatbaar is (zoals in casu), niet langer uitspraak zou kunnen doen over de vordering tot forfaitaire schadevergoeding ex artikel 20, §2 van de antidiscriminatiewet. Deze bevoegdheid wordt de voorzitter, eenmaal de zaak bij hem aanhangig is (cfr. art. 20, §4), onvoorwaardelijk toegekend op grond van artikel 20, §2 van de antidiscriminatiewet. De rechtsmacht van de voorzitter van de rechtbank (om uitspraak te doen over de vordering tot forfaitaire schadevergoeding) is niet uitgeput in geval de stakingsvordering ex artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet ontoelaatbaar (onontvankelijk) is. Het volstaat op grond van artikel 20, §4 dat de vordering tot forfaitaire schadevergoeding "steunt" op een stakingsvordering ex artikel 20, §1 omdat de voorzitter van de arbeidsrechtbank ex artikel 587bis, 2° Ger.W. bevoegd zou zijn uitspraak te doen over een autonome vordering tot vergoeding van de schade (ingeval van een daad van discriminatie).

4.3.1.3

De vordering tot forfaitaire schadevergoeding kan ex artikel 18, §1 van de antidiscriminatiewet slechts worden ingesteld tegen degene die de antidiscriminatiewet heeft overtreden, d.w.z. "de persoon die het discriminatieverbod heeft geschonden". Het feit dat de overtreder van de antidiscriminatiewet handelt in uitvoering van een vennootschapsmandaat, een lastgeving of een arbeidsovereenkomst ontslaat hem niet van verantwoordelijkheid. De vordering tot forfaitaire schadevergoeding kan ook worden ingesteld tegen de opdrachtgever (artikel 4, 13° en art. 14 antidiscriminatiewet).

Om dezelfde redenen als uiteengezet onder 4.2.2 is de vordering tot forfaitaire schadevergoeding ontoelaatbaar (niet ontvankelijk) tegen de bvba O. S. (sinds 31 juli 2012 handel drijvend onder de benaming tab 9 Stores') en de comm. v. S. H..

Mevrouw K. V. H. handelde op datum van de (vermeende) discriminatie als (feitelijk) zaakvoerder van de bvba G., bvba N. en bvba L. T. (allen ontbonden sinds 31 juli 2012). Tegen haar komt de vordering tot forfaitaire schadevergoeding wel toelaatbaar (ontvankelijk) voor.

4.3.1.4

De heer D. B. doet blijken van het vereiste (actueel) belang, nu hij voorhoudt schade te lijden door de (vermeende) discriminatie.

4.3.2 Wat de gegrondheid van de vordering tot schadevergoeding betreft

De toelaatbaarheid van de vordering ex artikel 20, §2 antidiscriminatiewet noopt de voorzitter ertoe, alvorens de gegrondheid van de vordering tot forfaitaire schadevergoeding te beoordelen, een onderzoek te voeren naar het (al dan niet) bestaan van een daad van discriminatie.

4.3.2.1. Wat de (vermeende) daad van discriminatie betreft

4.3.2.1.1

De heer D. B. stelt op directe wijze gediscrimineerd te zijn voor een dienstbetrekking om reden van zijn (aangeboren) congenitale syndactylie (als fysieke of genetische eigenschap en/of handicap).

4.3.2.1.2

De antidiscriminatiewet beoogt een algemeen kader te scheppen voor de bestrijding van discriminatie op grond van (o.a.) "een handicap, een fysieke of genetische eigenschap" (art. 3 wet 10 mei 2007) die door de wet als beschermde criteria worden aangeduid (art. 4, 4° wet 10 mei 2007).

Elk direct onderscheid² op grond van één van de beschermde criteria vormt een directe discriminatie, tenzij dit direct onderscheid objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn. Een direct onderscheid in het kader van de arbeidsbetrekkingen op grond van een handicap, kan uitsluitend gerechtvaardigd worden op grond van wezenlijke en bepalende beroepsvereisten (art. 8 wet 10-mei 2007).

Elke vorm van directe discriminatie³ is verboden (art. 14 wet 10 mei 2007).

Wanneer een persoon die zich slachtoffer acht van een discriminatie (of het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding) feiten aanvoert die het bestaan van een discriminatie op grond van één van de beschermde criteria kunnen doen vermoeden, dient de verweerder te bewijzen dat er geen discriminatie is geweest (art. 28, §1 wet 10 mei 2007).

4.3.2.1.3

---

² Onder "direct onderscheid" wordt begrepen : "de situatie die zich voordoet wanneer iemand ongunstiger wordt behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld op basis van één van de beschermde criteria".

³ Onder "directe discriminatie" wordt begrepen : een "direct onderscheid op grond van een beschermd criterium dat niet gerechtvaardigd kan worden (op grond van de titel II van de antidiscriminatiewet)".

Op grond van de verklaring van de heer Erik J. neemt de voorzitter van de rechtbank aan dat mevrouw K. V. H. op 1 september 2010 een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur heeft aangeboden aan de heer D. B., op dat ogenblik nog werkzaam als uitzendkracht (stuk 12, bundel CGKR) ⁴,

4.3.2.1.4

De digitale geluidsopname (stuk 19, bundel CGKR) is in casu geoorloofd en kan (in huidige procedure) rechtsgeldig worden aangewend.

Niettegenstaande de verdragrechtelijke bescherming van privé-communicatie (art. 8 EVRM), is het louter opnemen van een gesprek waaraan men zelf deelneemt, niet ongeoorloofd, ook al geschiedt dit zonder medeweten van de andere deelnemers.⁵

Het gebruik van deze opname kan wel een inbreuk uitmaken op artikel 8 EVRM.

Of het gebruik geoorloofd is, dient door de rechter beoordeeld te worden op grond van de feitelijke gegevens van de zaak, waarbij het criterium van de redelijke privacyverwachting in zijn oordeel dient betrokken te worden. Dit criterium heeft o.m. betrekking op de inhoud en de omstandigheden waaronder het gesprek plaatsvond. (Cass. 9 september 2008, AR nr. P.08.0276.N, jure.juridat.just.fgov.be).

Naar aanleiding van de (vermeende) discriminatie van hun zoon, boden de ouders van de heer D. B. zich op 6 september 2010 onverwachts aan bij de gewezen werkgever, met het oog op een gesprek met de verantwoordelijke, m.n. mevrouw K. V. H.. Het is dit gesprek met mevrouw K. V. H. dat, zonder haar weten, door de ouders heimelijk werd opgenomen. Deze opname, zelfs al gaf mevrouw K. V. H. daartoe geen toestemming, is geoorloofd vermits de ouders zelf bij het gesprek betrokkene waren.

Het gesprek verliep tussen vreemden. De partijen kenden elkaar niet en er bestond tussen hen geen professionele en/of persoonlijke band, noch een vertrouwensrelatie. Elke intimiteit tussen partijen ontbrak. Het gesprek verliep niet in een vertrouwelijke sfeer en het was puur zakelijk van aard en inhoud. Er werden geen private zaken besproken. Er werd uitsluitend gepraat over de reden van het niet aanwerven van de heer D. B.. Inzonderheid betrof het onderwerp van het onderhoud een (vermeende) daad van directe discriminatie, m.n. het niet aanwerven van hun zoon om reden van zijn (aangeboren) congenitale syndactylie.

In deze specifieke omstandigheden (niet vertrouwelijke sfeer, puur zakelijke inhoud, geen relatie/ intieme band tussen gesprekspartners, enz.), en mede gelet op het onderwerp van het onderhoud (m.n. een daad van vermeende directe discriminatie), mocht mevrouw K. V. H. op dat moment geen redelijke privacyverwachtingen hebben, nu zij wist, minstens diende te weten, dat de ouders zich, samen met hun zoon, slachtoffer voelden van een (vermeende) daad van discriminatie en dat ze (de inhoud van) het gesprek, op alle mogelijke manieren, als bewijs zouden aanwenden in het belang van (de rechten van) hun zoon, a fortiori nu de bron van hun ongenoegen een (vermeende) schending van een grondrecht (verbod op discriminatie) betrof.

⁴ =Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding

⁵ redenering "a contrario" t.a.v. artikel 314bis, §1, 10 Sw; Cass. 9 september 2008, AR nr. P. 08.0276.N, jure.juridat.just.fgov.be

Derhalve wist, minstens diende mevrouw K. V. H. te weten, dat de inhoud van het gesprek aanleiding kon geven tot een juridische procedure (wegens discriminatie), met de nodige openbaarheid en publiciteit tot gevolg. Ondanks de vaststelling dat mevrouw K. V. H. geen redelijke privacyverwachtingen kon hebben, sprak zij vrijuit en openlijk t.a.v. "vreemden", zijnde de ouders van een vroegere werknemer, zonder dat bewezen voorkomt dat zij daartoe (op ongeoorloofde wijze) werd gedwongen.

In deze omstandigheden is de beweerde schending van artikel 8 EVRM in hoofde van K. V. H. zonder grondslag en is het gebruik van de digitale opname van 6 september 2010 in huidige procedure geoorloofd en rechtsgeldig. Hetzelfde geldt voor wat het gebruik van de digitale opname door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding betreft, temeer de opname rechtmatig in zijn bezit is gekomen (via de heer B.) en het Centrum dienvolgens uiting heeft gegeven aan zijn wettelijke opdracht om in rechte op te komen voor de belangen van (vermeende) slachtoffers van discriminatie.

De rechtsbescherming waarnaar mevrouw K. V. H. in haar synthesebesluiten verwijst (Salduz-wet, recht op bijstand advocaat, zwijgrecht, recht zich niet te incrimineren, enz.) is niet van toepassing op een dialoog tussen particulieren.

Ook het recht van verdediging werd niet geschonden. Door tussenkomst van haar raadsman verklaart mevrouw K. V. H. "dat de schriftelijke weergave [van] wat digitaal is vastgesteld, correct is" (proces-verbaal van de zitting). Van manipulatie van de digitale opname is er geen sprake meer. Betrokkene heeft zich tevens tegensprekelijk en omstandig kunnen verdedigen m.b.t. de aangevoerde bewijsstukken, zoals blijkt uit haar syntheseconclusie. Het komt finaal de rechter toe tot onaantastbare wijze te oordelen over de bewijswaarde van de overtuigingsstukken (m.i.v. de geluidsopname). In die zin werden de rechten van verdediging van mevrouw K. V. H. (steeds) gerespecteerd.

Uit al het voorgaande volgt dat (het gebruik van) de digitale geluidsopname (stuk 19, bundel CGKR) in casu geoorloofd is en in huidige procedure rechtmatig mag worden aangewend.

4.3.2.1.5

De heer D. B. voert feiten aan die het bestaan van een directe discriminatie op grond van een fysieke of genetische eigenschap en/of (vermeende) handicap doen vermoeden :

- het medisch attest van dr. Joni F. van 18 oktober 2010, waarin geattesteerd wordt dat "D. B. gekend is met congenitale syndactylie" (stuk 2, bundel CGKR);
- de verklaring van de heer Erik J. waaruit blijkt dat de heer D. B. op 1 september 2010 een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur werd aangeboden (stuk 12, bundel CGKR);

- de verklaring van mevrouw K. V. H. waarin zij bevestigt dat de heer D. B., op haar verzoek, naar O. P. C. belde met het oog op het beëindigen van de arbeidsovereenkomst.

"Moeder : Alle, ge hebt toch gezegd aan D. dat hij zijn werk moest opgeven hé. Hij zat bij OPC hé, de parkeerwacht.

Bazin :ja

(...)

Papa : Maar je stond bij hem toen hij getelefoneerd heeft naar zijn werk om zijn werk op te geven. Je stond bij hem.

Bazin : ja, maar ik ga je ne keer zeggen..."

(stuk 19, pag. 5-6, bundel CGKR)

- de verklaring van mevrouw K. V. H. waarin zij bevestigt dat de heer D. B. niet werd aangeworven om reden van zijn fysieke of genetische eigenschap en/of (vermeende) handicap.

"Bazin : Kijk, luister hé, het is niet IK die met hem moet werken. Zij zien het niet zitten met hem.

Papa : Wie ? Wie is 'zij' ? Het personeel ?

Moeder : Het personeel ?

Bazin : ja, het personeel. Ja, dus hij heeft iets moeten tonen aan de klanten, en ik moet zeggen, de klant achteraf...ja, dat is normaal ja,...

(...)

Moeder : Ja ewel voile, dan ligt het enkel aan zijn handen !

(—)

Bazin : Maar het ligt aan zijn handen.

Moeder : Wees daar eerlijk in hé

Bazin : Maar dat is ook zo.

Moeder : Ah voile

Bazin : Ik kan daarin eerlijk zijn. Het is ook daarom..."

(stuk 19, pag. 6, 8-9, bundel CGKR)

4.3.2.1.6

Wanneer het slachtoffer van een (vermeende) discriminatie feiten aanvoert die het bestaan van een discriminatie doen vermoeden, dient verweerder op grond van artikel 28, §1 antidiscriminatiewet te bewijzen dat er geen discriminatie is.

Mevrouw K. V. H. faalt in haar verplichting te bewijzen dat er geen discriminatie is. Het is niet aangetoond dat de heer D. B. niet geschikt is voor de functie van verkoper in een computerwinkel. Dit wordt bevestigd door het medisch attest van dr. F., waarin hij het "functioneel behoud van adequate grove en fijne motoriek" bij D. B. attesteert⁶

---

⁶ Het medisch attest van dr. F. maakt het verzoek van verwerende partij om een persoonlijke verschijning te bevelen van de heer D. B., teneinde vast te stellen dat betrokkene door zijn handicap

en door het feit dat D., tot ieders tevredenheid, vier dagen als uitzendkracht heeft gewerkt in de G-winkels (stukken 2 en 19, bundel CGKR). En zelfs indien hij minder geschikt zou zijn, wat niet is aangetoond, bewijst dit op zich niet dat betrokkene niet (direct) werd gediscrimineerd wegens "het probleem van zijn handen". Verwerende partij verklaart immers zelf dat de heer D. B. niet werd aangeworven omdat "het personeel het niet ziet zitten om met hem te werken" omwille van de reactie van sommige klanten (stuk 19, pag. 6, bundel CGKR).

Het tegenbewijs van het vermoeden dat de heer D. B. — om reden van zijn (aangeboren) congenitale syndactylie — door mevrouw K. V. H. op directe wijze werd gediscrimineerd (voor een dienstbetrekking in een G-winkel), wordt niet geleverd.

4.3.2.1.7

Elk direct onderscheid op grond van een fysieke of genetische eigenschap en/of handicap vormt een directe discriminatie, tenzij dit direct onderscheid objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn (art. 7 wet 10 mei 2007). Een direct onderscheid in arbeidsbetrekkingen op basis van een handicap, kan uitsluitend gerechtvaardigd worden op grond van wezenlijke en bepaalde beroepsvereisten (art. 8 wet 10 mei 2007). Er is evenmin sprake van een directe discriminatie in geval het onderscheid een maatregel van positieve actie inhoudt (art. 10 wet 10 mei 2007) dan wel wordt opgelegd krachtens de wet (art. 11 wet 10 mei 2007).

Het uitsluiten van een persoon met congenitale syndactylie beantwoordt aan geen enkel objectief, noch legitiem doel. De werkgever kan geen direct onderscheid rechtvaardigen op grond van een fysieke of genetische eigenschap en/of handicap om tegemoet te komen aan de wensen van andere werknemers en/of aan de wensen van het cliënteel. Mevrouw K. V. H. kon derhalve niet beslissen om de heer D. B., om reden van zijn congenitale syndactylie, niet in dienst te nemen omdat het personeel niet met hem wilde werken en/of omdat hij niet in de smaak viel van (sommige) klanten. De afwezigheid van een fysieke of genetische eigenschap en/of handicap (congenitale syndactylie), teneinde tegemoet te komen aan (discriminatoire) voorkeur van het cliënteel of het personeel, vormt evenmin een wezenlijke en bepalende beroepsvereiste voor een dienstbetrekking (als verkoper, enz.) in een computerzaak. (C. Bayart, Discriminatie tegenover differentiatie. Arbeidsverhoudingen na de Discriminatiewet Arbeidsrecht na de Europese Ras- en Kaderrichtlijn, Larcier, 2004, nr. 662-668 en nr. 800). Noch artikel 10, noch artikel 11 van de antidiscriminatiewet zijn in casu van toepassing.

Er werden ook geen redelijke aanpassingen getroffen om een indiensttreding mogelijk te maken.

4.3.2.1.8

---

niet geschikt is om bepaalde essentiële taken in het kader van de tewerkstelling te vervullen, zonder voorwerp.

Uit al het voorgaande volgt dat mevrouw K. V. H. zich, in strijd met artikel 14 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007, schuldig heeft gemaakt aan een directe discriminatie t.a.v. de heer D. B..

4.3.2.2. Wat de hoegrootheid van de schadevergoeding betreft

4.3.2.2.1

Gelet op het bestaan van een directe discriminatie in het kader van de arbeidsbetrekkingen, is de heer D. B. ex artikel 20, §2 antidiscriminatiewet gerechtigd op een in artikel 18, §2, 2° van dezelfde wet bedoelde forfaitaire schadevergoeding.

Artikel 18, §2, 2° van de antidiscriminatiewet bepaalt :

"§2 De in §1 bedoelde forfaitaire schadevergoeding wordt als volgt bepaald :
1° (...)

2° indien het slachtoffer morele en materiële schadevergoeding vordert wegens discriminatie in het kader van de arbeidsbetrekkingen (...), is de forfaitaire schadevergoeding voor materiële en morele schade gelijk aan de bruto beloning van zes maanden, tenzij de werkgever aantoont dat de betwiste ongunstige of nadelige behandeling ook op niet-discriminerende gronden getroffen zou zijn; in dat laatste geval wordt de forfaitaire schadevergoeding voor materiële en morele schade beperkt tot drie maanden bruto beloning; wanneer de materiële schade die voortvloeit uit een discriminatie in het kader van de arbeidsbetrekkingen (...) echter hersteld kan worden via de toepassing van de nietigheidssanctie voorzien in artikel 15, wordt de forfaitaire schadevergoeding bepaald volgende de bepalingen van punt 1°."

4.3.2.2.2

Mevrouw K. V. H. faalt te bewijzen dat de heer D. B. ook op niet-discriminerende gronden [d.w.z. om redenen die losstaan van zijn fysieke of genetische eigenschap en/of (vermeende) handicap] niet zou zijn aangeworven.

Dat hij niet zou zijn aangeworven omdat hij "onwettig afwezig" bleef, is niet ernstig. Het wordt evenmin aannemelijk gemaakt (minstens nu geen arbeidsovereenkomst voorligt op datum van 3 september 2010).

Het niet aanwerven van de heer D. B. is een volledig voltrokken daad, die niet kan hersteld worden ex artikel 15 antidiscriminatiewet.

De heer D. B., die voorhoudt schade te hebben geleden, is bijgevolg gerechtigd op een forfaitaire schadevergoeding gelijk aan de bruto beloning van zes maanden, zijnde 8.885,16 euro (1.480,86 € x 6)⁷ (stukken 8-10, bundel D. B.).

4.3.2.2.3

---

⁷ De arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid voorziet in een bruto maandloon van 1.480,86 euro.

Deze schadevergoeding t.b.v. 8.885,16 euro omvat alle tijdens de arbeidsbetrekking geleden (materiële en morele) schade tengevolge de gewraakte daad (of de uitwerking ervan) op forfaitaire wijze.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank is ex artikel 587bis Ger.W en artikel 20 anti-discriminatiewet niet bevoegd te oordelen over andere vergoedingen.

4.3 Wat de vordering tot het opleggen van een dwangsom betreft

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt afgewezen. De gewraakte discriminatie is volledig voltrokken en definitief beëindigd. Als drukkingmiddel, om de werkgever aan te sporen het discriminerend gedrag te beëindigen, heeft de vordering haar nut verloren.

4.4 Wat de vordering tot publicatie betreft

De vordering ex artikel 20, §3 van de antidiscriminatiewet tot publicatie van het vonnis in bepaalde kranten, wordt afgewezen. De gewraakte discriminatie is volledig voltrokken en definitief beëindigd. Als drukkingmiddel, om de werkgever aan te sporen het discriminerend gedrag te beëindigen, heeft de vordering niet langer nut.

4.5 Wat de vordering in vrijwaring en de vordering tot schadevergoeding. Van de bvba L. betreft

4.5.1

Bij besluiten van 7 januari 2013 werd door de bvba L. een (rechtstreekse) vordering in vrijwaring ingesteld tegen mevrouw K. V. H..

Bij exploit van dagvaarding, betekend op 15 maart 2013, heeft de bvba L. tevens een vordering tot gedwongen tussenkomst en vrijwaring ingesteld tegen de heer G. D..

Supra (4.2.2 en 4.3.1.3) werd uiteengezet dat de vorderingen tegen de bvba L. niet toelaatbaar zijn.

In die zin zijn de vorderingen in vrijwaring tegen de heer G. D. en mevrouw K. V. H. zonder voorwerp en derhalve ongegrond.

4.5.2

Dientengevolge is ook de vordering tot schadevergoeding t.b.v. 1 euro tegen verwerende partijen in vrijwaring zonder grondslag.

4.6 Wat de vordering in vrijwaring van mevrouw K. V. H. betreft

Bij besluiten van 21 maart 2013 werd door mevrouw K. V. H. (en de comm.v. S. H.) een vordering in vrijwaring ingesteld tegen de bvba L..

Deze vordering is niet gemotiveerd, zodat ze zonder grondslag is.

4.7 Wat het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag betreft

Er dient opgemerkt te worden dat het antwoord op de prejudiciële vraag, zoals geformuleerd in de synthesebesluiten van mevrouw K. V. H., niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen, zodat de voorzitter van de rechtbank er ex artikel 26, §2, 2°, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof niet toe gehouden is deze prejudiciële vraag te stellen.

4.8 Wat de gerechtskosten betreft

4.8.1

De wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, evenals haar uitvoeringsbesluit van 26 oktober 2007, zijn in werking getreden op 1 januari 2008.

De dagvaarding blijft een gewone wijze van rechtsingang, al kan ze door een verzoekschrift worden vervangen. De hogere gerechtskosten bij dagvaarding dienen gedragen te worden door de in het ongelijk gestelde partij ex artikel 1017 Ger. W. (Cass., 30 april 1990, Arr. Cass., 1989-90, 1127).

Er wordt slechts één rechtsplegingsvergoeding toegekend per aanleg en per "gerechtelijke band". Deze wordt berekend op basis van de hoofdvordering (Cass., 10 januari 2011, www.iuridat.be).

Mevrouw K. V. H. en de comm. v. S. H. zijn slechts gerechtigd op één rechtsplegingsvergoeding, d.i. een vergoeding wegens het verrichten van materiële akten door een raadsman, vermits hun belangen in dezelfde akten worden behartigd door één en dezelfde raadsman.

4.8.2

In de rechtsverhouding tussen het Centrum voor Gelijkheid Kansen en voor Racismebestrijding en mevrouw K. V. H. worden beide partijen onderscheidenlijk in het ongelijk gesteld, zodat het aangewezen voorkomt de kosten om te slaan ex artikel 1017, vierde lid, Ger.W., in die zin dat beide partijen gehouden zijn tot de helft (50%) van de kosten van het geding.

De rechtsplegingsvergoeding wordt, in deze rechtsverhouding, ex artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 begroot op 1.320 euro, nu geen overtuigende elementen worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

In de rechtsverhouding tussen het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en de bvba L., dient het Centrum, als in het ongelijk gestelde partij, ex artikel 1017, 1ste lid, Ger.W. veroordeeld te worden tot de gerechtskosten.

De bvba L. herleidt haar rechtsplegingsvergoeding vrijwillig tot 40,11 euro.

4.8.3

In de rechtsverhouding tussen de heer D. B. en mevrouw K. V. H. worden beide partijen onderscheidenlijk in het ongelijk gesteld, zodat het aangewezen voorkomt de kosten om te slaan ex artikel 1017, vierde lid, Ger.W., in die zin dat de heer D. B. gehouden is tot één derde (1/3) en mevrouw K. V. H. tot twee derden (2/3) van de kosten van het geding.

De rechtsplegingsvergoeding wordt, in deze rechtsverhouding, ex artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 begroot op 990 euro, nu geen overtuigende elementen worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

In de rechtsverhouding tussen de heer D. B. en de bvba L., dient de heer D. B., als in het ongelijk gestelde partij, ex artikel 1017, 1ste lid, Ger.W. veroordeeld te worden tot de gerechtskosten.

De bvba L. herleidt haar rechtsplegingsvergoeding vrijwillig tot 40,11 euro.

4.8.4

In de rechtsverhouding tussen de bvba L. en mevrouw K. V. H. worden beide partijen onderscheidenlijk in het ongelijk gesteld, zodat het aangewezen voorkomt de kosten om te slaan ex artikel 1017, vierde lid, Ger.W., in die zin dat beide partijen gehouden zijn tot de helft (50%) van de kosten van het geding.

De rechtsplegingsvergoeding wordt, in deze rechtsverhouding, ex artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 begroot op 1.320 euro, nu geen overtuigende elementen worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

4.8.5

In de rechtsverhouding tussen de bvba L. en de heer G. D. dient de bvba L., als in het ongelijk gestelde partij, ex artikel 1017, 1ste lid, Ger.W. veroordeeld te worden tot de gerechtskosten.

De rechtsplegingsvergoeding wordt ex artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 begroot op 1.320 euro, nu geen overtuigende elementen worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

OM DEZE REDENEN,

Wij, Bernard D., rechter in de arbeidsrechtbank te Brugge, dienstdoend voorzitter bij toepassing van artikel 319 van het Gerechtelijk Wetboek, zetelend in kort geding, bijgestaan door Stefan T., griffier.

Wijzende op tegenspraak en na beraadslaging.

Voegen de zaken gekend onder A.R. nr. 12/2552/A en A.R. nr. 12/2596/A samen.

Verklaren de vordering van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding op grond van artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 ten aanzien van alle verwerende partijen onontvankelijk.

Verklaren de vordering van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding tot het opleggen van een dwangsom ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaren de vordering van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor racismebestrijding op grond van artikel 20, §3 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaren de vordering van de heer D. B. op grond van artikel 20, §1 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 ten aanzien van alle verwerende partijen onontvankelijk.

Verklaren de vordering van de heer D. B. op grond van artikel 20, §2 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 t.a.v. mevrouw K. V. H. ontvankelijk en onontvankelijk t.a.v. alle overige verwerende partijen.

Verklaren de vordering van de heer D. B. ex artikel 20, §2 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 uitsluitend t.a.v. mevrouw K. V. H. gegrond.

Veroordelen mevrouw K. V. H. om aan de heer D. B. te betalen een forfaitaire schadevergoeding van ACHTDUIZEND ACHTHONDERD VIJFENTACHTIG EURO EN ZESTIEN CENT (8.885,16 euro).

Verklaren de vordering van de heer D. B. tot het opleggen van een dwangsom ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaren de vordering van de heer D. B. op grond van artikel 20, §3 van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaren de vordering in vrijwaring en de vordering tot schadevergoeding uitgaande van de bvba L. tegen de heer G. D. en mevrouw K. V. H. ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaren de vordering in vrijwaring uitgaande van mevrouw K. V. H. en de comm. v. S. H. tegen de bvba L. ontvankelijk, doch ongegrond.

Zegt voor recht dat, in de rechtsverhouding tussen het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en mevrouw K. V. H., de kosten moeten worden

omgeslaan ex artikel 1017, vierde lid, Ger.W., in die zin dat beide partijen gehouden zijn tot de helft (50%) van de kosten van het geding.

Begroten de rechtsplegingsvergoeding in deze rechtsverhouding ex artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 op 1.320 euro.

Veroordelen in de rechtsverhouding tussen het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en de bvba L., het Centrum, als in het ongelijk gestelde partij, tot de gerechtskosten ex artikel 1017, 1ste lid, Ger.W.

Begroten de vrijwillig herleide rechtsplegingsvergoeding op 40,11 euro.

Zegt voor recht dat, in de rechtsverhouding tussen de heer D. B. en mevrouw K. V. H., de kosten moeten worden omgeslaan ex artikel 1017 vierde lid, Ger.W., in die zin dat de heer D. B. gehouden is tot één derde (1/3) en mevrouw K. V. H. tot twee derden (2/3) van de kosten van het geding.

Begroten de rechtsplegingsvergoeding in deze rechtsverhouding ex artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 op 990 euro.

Veroordelen, in de rechtsverhouding tussen de heer D. B. en de bvba L., de heer D. B., als in het ongelijk gestelde partij, tot de gerechtskosten ex artikel 1017, 1ste lid, Ger.W.

Begroten de vrijwillig herleide rechtsplegingsvergoeding op 40,11 euro.

Zegt voor recht dat, in de rechtsverhouding tussen de bvba L. en mevrouw K. V. H., de kosten moeten worden omgeslaan ex artikel 1017, vierde lid, Ger.W., in die zin dat beide partijen gehouden zijn tot de helft (50%) van de kosten van het geding.

Begroten de rechtsplegingsvergoeding in deze rechtsverhouding ex artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 op 1.320 euro.

Veroordelen, in de rechtsverhouding tussen de bvba L. en de heer G. D., de bvba L., als in het ongelijk gestelde partij, ex artikel 1017, 1ste lid, Ger.W. tot de gerechtskosten.

Begroten de dagvaardingskosten zoals in kort geding op 175,57 euro en de rechtsplegingsvergoeding in deze rechtsverhouding ex artikel 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 op 1.320 euro.

Wijzen al het overige af.

Verklaren de beschikking uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht.

Aldus uitgesproken op dinsdag TIEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN DERTIEN in buitengewone openbare terechtzitting door de dienstdoend voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge, bijgestaan door de griffier

Ondertekend door :

Bernard D., dienstdoend voorzitter van de arbeidsrechtbank;
Stefan T., griffier